

Overeenkomst, op 3 september 1969 te 's-Gravenhage tot stand gekomen, tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland betreffende het afzien van de in artikel 14, lid 2, van E.E.G.-verordening nr. 36/63 voorziene vergoeding van uitgaven voor verstrekkingen, die aan gepensioneerde oud-grensarbeiders, aan nagelaten betrekkingen van grensarbeiders, alsmede aan hun gezinsleden bij ziekte verleend zijn

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 1 april 1970.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 3 april 1970.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 3 mei 1970.

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60, en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrengte hierbij de tekst en de vertaling in het Nederlands over te leggen van de op 3 september 1969 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland betreffende het afzien van de in artikel 14, lid 2, van E.E.G.-verordening nr. 36/63 voorziene vergoeding van uitgaven voor verstrekkingen, die aan gepensioneerde oud-grensarbeiders, aan nagelaten betrekkingen van grensarbeiders, alsmede aan hun gezinsleden bij ziekte verleend zijn (*Trb.* 1969, 222) ¹⁾

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft zal deze overeenkomst alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

Toelichtende nota

Volgens artikel 22 van Verordening nr. 3 van de Raad van de E.E.G. inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers (*Publikatieblad* van de Europese Gemeenschappen nr. 30/58) worden aan gepensioneerden of hun nagelaten betrekkingen, die van meer dan één lid-staat pensioen genieten, verstrekkingen in geval van ziekte verleend door het orgaan der ziekteverzekering van het land waar zij hun woonplaats hebben.

Wanneer de gepensioneerden oud-grensarbeiders zijn of nagelaten betrekkingen van een grensarbeider, komen de kosten van deze verstrekkingen ingevolge artikel 13, lid 1, van Verordening nr. 36/63 van de Raad van de E.E.G. inzake de sociale zekerheid van grensarbeiders (*Publikatieblad* van de Europese Gemeenschappen nr. 62/63) voor de helft voor rekening van het orgaan van de woonplaats van de belanghebbende en voor de helft voor rekening van het orgaan, waarbij de grensarbeider als zodanig laatstelijk verzekerd is geweest.

Het orgaan, waarbij de grensarbeider laatstelijk verzekerd is geweest, moet in deze gevallen een vergoeding betalen, bestaande uit de helft van het bedrag van de door het orgaan van de woonplaats gemaakte werkelijke kosten, zoals dit uit de administratie van dit orgaan blijkt.

Gebleken is, dat de berekening van deze vergoeding aanzienlijke administratieve arbeid vergt. Voorts is het zowel aan Nederlandse als aan Duitse zijde zeer moeilijk om vast te stellen wie van de gepensioneerden vroeger grensarbeider is geweest, omdat in de administraties van de verzekeringsorganen van beide landen geen gegevens hierover voorkomen.

Aangezien volgens mededeling van de desbetreffende pensioen betalende organen het aantal in Nederland wonende gepensioneerden die grensarbeider geweest zijn weinig verschilt

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

van het aantal in de Bondsrepubliek Duitsland wonende gepensioneerde oud-grensarbeiders, zal, indien onderling van vergoeding van bedoeld kostengedeelte wordt afgezien, hiervan nauwelijks een financieel nadeel ondervonden kunnen worden.

Ingevolge artikel 23, lid 5, van eerdergenoemde Verordening nr. 3 kunnen de bevoegde autoriteiten van twee of meer lid-staten, met name indien zulks tot vereenvoudiging zou kunnen leiden, overeenkomen, dat tussen de organen van hun landen geen vergoeding zal plaatsvinden.

De onderhavige overeenkomst nu strekt ertoe het bepaalde in artikel 13, lid 1, van Verordening nr. 36/63/E.E.G. buiten toepassing te laten in de verhouding Nederland-Bondsrepubliek Duitsland, zodat tussen de Nederlandse en de Duitse organen de in deze bepaling voorziene vergoedingen niet zullen plaatsvinden. Ze heeft terugwerkende kracht tot 1 februari 1964, zijnde de datum waarop de onderhavige bepaling van de Verordening 36/63/E.E.G. in werking is getreden.

Aangezien deze bepaling nimmer is toegepast is in de overeenkomst bepaald, dat deze terugwerkende kracht zal hebben tot 1 februari 1964 zijnde de datum waarop Verordening 36/63/E.E.G. in werking is getreden.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

B. ROOLVINK.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

DE JONG.